

Αθήνα, 24 Νοέμβρη 2014

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Το ΔΣ της Επιστημονικής Εταιρείας Οργάνωσης & Διοίκησης της Εκπαίδευσης (ΕΟΔΕ) εκφράζει τον έντονο προβληματισμό του σχετικά με την πρόσφατη “πλημμυρίδα” Προγραμμάτων Επιμόρφωσης, Σεμιναρίων, Επιμορφωτικών Δράσεων, Ημερίδων ή και Συνεδρίων, η οποία κατακλύζει τον χώρο της Εκπαίδευσης, με ιδιαίτερη έμφαση στο αντικείμενο της Οργάνωσης και Διοίκησης της Εκπαίδευσης.

Αυτό το φαινόμενο θα μπορούσε να αποτελεί μια ευχάριστη εξέλιξη. Εγείρει όμως τον προβληματισμό, ακόμα και τη διαφωνία μας, λόγω των χαρακτηριστικών του:

α. Στην πλειοψηφία τους πρόκειται για προγράμματα που με τους τίτλους τους αναδεικνύουν την πρόθεσή τους να καλύψουν συγκεκριμένες ανάγκες εκπαιδευτικών που πρόκειται είτε να αξιολογηθούν είτε να λάβουν μέρος σε διαδικασίες κρίσης για την επιλογή στελεχών. Ο κίνδυνος στρέβλωσης στο σημείο αυτό σχετίζεται με τα κίνητρα και έγκειται στο γεγονός ότι βασικός παράγοντας που κινητοποιεί επιμορφωτές και επιμορφωνόμενους είναι η επιδίωξη της εξασφάλισης των μορίων. Δεν είναι τυχαίο ότι η έξαρση του φαινομένου συμπίπτει με την έναρξη διαδικασιών “αξιολόγησης” των δομών και του συνόλου του προσωπικού που υπηρετεί στην Α΄βάθμια & Β΄βάθμια εκπαίδευση.

β. Στην πλειοψηφία τους είναι προγράμματα που “αποκλείουν”, αφού στοχεύουν και μπορούν να παρέχουν επιμόρφωση σε συγκεκριμένους εκπαιδευτικούς, χωρίς να μπορούν να εξασφαλίσουν γενίκευση. Κριτήρια επιλογής σε πολλές περιπτώσεις η οικονομική δυνατότητα του εκπαιδευτικού, η ειδικότητα, η θέση στελέχους που κατέχει, η εγγύτητα στο χώρο διεξαγωγής κ.ά.

γ. τα προγράμματα αυτά ενδύονται την “τήβεννο” της επιστημονικής εγκυρότητας εξασφαλίζοντας σε αρκετές περιπτώσεις την συμμετοχή ως εισηγητών ή ως οργανωτών μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας ή

καταξιωμένων επιστημόνων, “ακροβατούν” όμως και ως προς την εγκυρότητα και ως προς τη νομιμότητά τους, καθώς φέρουν παραπλανητικούς τίτλους και επικαλούνται ανύπαρκτες διαδικασίες εγκρίσεων ή πιστοποίησης της παρακολούθησης.

Φυσικά το πλέον προκλητικό γεγονός είναι ότι σε ορισμένα από αυτά τα προγράμματα υπάρχει η απαίτηση καταβολής υψηλότατων διδάκτρων για την παρακολούθησή τους.

Εκτιμούν προφανώς ορισμένοι ότι η ανάγκη και η αγωνία των εκπαιδευτικών για επιμόρφωση αλλά και για τη συμμετοχή τους σε διαδικασίες αξιολόγησης, κρίσης και επιλογής σε θέσεις ευθύνης μπορεί να αποτελεί ένα προσοδοφόρο πεδίο δράσης.

Όμως η Πολιτεία και συγκεκριμένα το ΥΠΑΙΘ δεν μπορεί να παραμένει απαθής θεατής της όλης κατάστασης ή ακόμη και να υποστηρίζει έμμεσα παρόμοιες πρωτοβουλίες, καθώς υψηλόβαθμα στελέχη της εκπαίδευσης συμμετέχουν σε παρόμοιες δράσεις. Οφείλει να κινητοποιήσει τους μηχανισμούς ελέγχου της νομιμότητας και εγκυρότητας παρόμοιων δράσεων, να βάλει ένα τέλος στο "εμπόριο" επιστημοσύνης και διανομής "πιστοποιητικών" και "βεβαιώσεων" και να προωθήσει άμεσα την θεσμική ολοκλήρωση αλλά και ενίσχυση των διαδικασιών για τις πρόνοιες του νόμου σχετικά με τα πιστοποιητικά παιδαγωγικής, καθοδηγητικής και διοικητικής επάρκειας.

Το ίδιο οφείλει να πράξει και η επιστημονική κοινότητα στο σύνολό της κάνοντας ταυτόχρονα και την αυτοκριτική της για την "σύμπραξη" μελών της σε παρόμοιες πρακτικές που και την επιστήμη στα συγκεκριμένα πεδία δεν προωθούν και την απαξίωση βασικών θεσμών και διαδικασιών επιφέρουν.

Το ΔΣ